Lietas Nr. C30357122
Lietvedības Nr. CA-1749-23/31
ECLI:LV:RAT:2023:0828.C30357122.13.S

SPRIEDUMS
Rīgā 2023. gada 28. augustā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesnese referente Agnese Veita,
tiesnesis Māris Vīgants,
tiesnese Iveta Stuberovska

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ (*/pers. A/*) prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. C/ un /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2022. gada 21. decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021. gada 7. decembrī prasītājs /pers. A/ cēlis prasību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā (pēc tiesu reformas – Rīgas pilsētas tiesa) pret atbildētāju /pers. C/ un /pers. D/, kurā, atsaucoties uz Civillikuma 1587., 2112. un 2141. pantu un likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8. un 12. pantu, lūdzis piedzīt solidāri no atbildētājām parādu 4182,96 *euro* un visus tiesāšanās izdevumus, kādi tie būs sprieduma pasludināšanas diena, un noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no neapmaksātās parāda summas.

Prasība pamatota ar turpmāk norādīto.

[1.1] No 2000. gada 25. oktobra līdz 2020. gada 17. martam dzīvoklis /adrese A/, bijis prasītāja atsevišķā īpašumā un lietošanā.

Minēto dzīvokli uz 1979. gada 6. augustā starp Proletāriešu rajona Dzīvokļu ekspluatācijas rajonu Nr. /numurs/ kā izīrētāju un /pers. E/ kā īrnieku noslēgtā dzīvojamo telpu īres līguma pamata lieto /pers. E/ ģimenes locekļi – atbildētājas /pers. C/ un /pers. D/.

[1.2] 1979. gada 6. augusta dzīvojamo telpu īres līgumā nav norādīta īres maksa, bet tā noteikta konkludenti, prasītājam izrakstot kvītis, kuras īrniece apmaksājusi.

Par 2010. gada maiju prasītājs /pers. E/ (pirmslaulību uzvārds /uzvārds/) izrakstījis kvīti Nr. /numurs A/ par dzīvokļa īri par 128,90 *euro*. Pēc 2010. gada 31. maija īres maksa paaugstināta, un par 2011. gada martu izrakstīta kvīts Nr. /numurs B/ par 213,98 *euro*. Par šādu summu kvīts izrakstīta arī 2014. gada septembrī.

Tā kā īrniece īres maksu samaksājusi, saskaņā ar Civillikuma 1488. panta 1. punktu un Senāta spriedumu lietā Nr. SKC-427/2011 norādīto atzīstams, ka īrniece piekritusi īres maksai 213,98 *euro*.

[1.3] Atbildētājas nav maksājušas par īri no 2018. gada augusta līdz 2020. gada 17. martam, t.i., par 19 mēnešiem un 17 dienām, un parāda kopējā summa ir 4182,96 *euro*.

[2] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2022. gada 21. decembra spriedumu prasība apmierināta.

No /pers. C/ un /pers. D/ /pers. A/ labā solidāri piedzīts īres maksājuma parāds 4182,96 *euro* un tiesas izdevumi 205,27 *euro* no katras.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādīto.

[2.1] Saskaņā ar 2019. gada 31. decembrī izsniegto pilnvaru /pers. B/, Civilprocesa likuma 85. panta pirmo daļu un 86. panta pirmo daļu un Civillikuma 2289. pantu /pers. B/ ir pilnvarots prasītāja vārdā celt prasību un pārstāvēt prasītāju tiesā saistībā ar prasītājam piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/.

Līdz ar to atbildētāju lūgums par prasības atstāšanu bez izskatīšanas, jo prasību cēlusi persona, kura tam nav likumā noteiktā kārtībā pilnvarota, ir nepamatots.

[2.2] Prasītājs līdz 2020. gada 18. martam bijis nekustamā īpašuma /adrese A/, domājamās daļas īpašnieks, kura lietošanā nodots dzīvoklis Nr. /numurs A/.

[2.3] 1979. gada 6. augustā noslēgts dzīvojamo telpu īres līgums ar /pers. E/ par dzīvojamās telpas /adrese A/ (nosaukums līguma noslēgšanas brīdī – /nosaukums/) /adrese A/, beztermiņa īri.

Uz īres līguma pamata dzīvoklī iemitinājušās un šobrīd dzīvo atbildētājas kā īrnieka ģimenes locekļi.

[2.4] Kā redzams no 2010. gada 31. maija kvīts Nr. /numurs A/, tā izrakstīta /pers. E/ par /adrese A/, īri 2010. gada maijā, 128,90 *euro*, t.i., 1,40 *euro* par m^2.

No 2014. gada 30. septembra kvīts Nr. /numurs C/, kas izrakstīta /pers. E/ par dzīvokļa /adrese A/, īri par 2014. gada septembri, izriet, ka īres maksa aprēķināta 213,98 *euro*, t.i., 1,992 *euro* par m^2.

Lietā nav strīda, ka minētos maksājumus īrniece ir apmaksājusi un ka laikā no 2014. gada septembra līdz 2018. gada augustam īres maksa 213,98 *euro* mēnesī ir samaksāta.

Līdz ar to atzīstams, ka starp izīrētāju un īrnieci ir panākta vienošanās par īres maksas paaugstināšanu un īres maksa par dzīvokļa /adrese A/ īri noteikta 1,992 *euro* par m^2 mēnesī, t.i., 213,98 *euro* mēnesī, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11. panta pirmās daļas izpratnē.

Šāds secinājums izdarīts, pamatojoties uz judikatūrā atzīto, ka "*īres maksas paaugstinātā apmērā samaksa, kvalificējama kā īrnieka piekrišana īres līguma grozīšanai. Tādējādi, ja līguma dalībnieks piekritis līguma noteikumiem (to grozīšanai), tad viņš nevar bez jebkāda pamatota iemesla savu piekrišanu (apstiprinājumu) atsaukt, jo šāda rīcība būtu pretrunā ar civiltiesisko attiecību stabilitātes principu.*" (*sk. Senāta 2011. gada 14. decembra spriedumu lietā Nr. SKC-427/2011*).

[2.5] Prasītāja izrakstītie īres maksas rēķini nav apmaksāti par laika periodu no 2018. gada augusta līdz 2020. gada 17. martam par kopējo summu 4182,96 *euro*.

Atbildētājām kā pilngadīgiem īrnieka ģimenes locekļiem, kas dzīvo izīrētajā dzīvoklī atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu" 10. panta otrās daļas noteikumiem ir pienākums veikt īres maksas maksājumus, turklāt šis pienākums ir solidārs.

Rēķinos ir norādīts gan maksājuma saņēmējs, gan kredītiestāde un konts, kurā veicama samaksa, kā arī maksājuma periods, pamatojums un summa. Līdz ar to nepamatoti ir atbildētāju iebildumi, ka maksājumi nav veikti, jo viņām bijušas šaubas, vai maksājumus saņems īstais kreditors – prasītājs.

Kā redzams no atbildētājas /pers. C/ konta izraksta, atbildētāja veikusi īres maksājumus 183,40 *euro* mēnesī par laiku no 2017. gada janvāra līdz 2018. gada jūlijam.

Savukārt no notāres I.Ziringas atbildes atbildētājai /pers. C/ un 2019. gada 21. maija notariālā akta izriet, ka notāre pieņēmusi glabājumā no atbildētājas /pers. C/ īres maksājumu summu 1467,20 *euro* par laiku no 2018. gada augusta līdz 2019. gada martam, jo pēc atbildētājas norādes kreditora – prasītāja konts AS /nosaukums/ ir slēgts, un jauni rekvizīti maksājumu veikšanai nav saņemti. Kreditoram paziņots par saistības izpildi.

Lietā nav pierādījumu, ka prasītājs kā kreditors šo maksājumu summu – īres maksu 1467,20 *euro* par laiku no 2018. gada augusta līdz 2019. gada

martam, būtu saņēmis.

Šādos apstākļos atzīstams, ka pretēji Civillikuma 1838. panta noteikumiem atbildētājas nav pierādījušas, ka ir veikušas īres maksas par laika periodu no 2018. gada augusta līdz 2020. gada 17. martam samaksu 4182,96 *euro*.

[2.6] Nepamatoti ir atbildētāju iebildumi par Komerclikuma 406. pantā noteiktā noilguma iestāšanos.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka prasītājs atbilstoši Komerclikuma 1. un 388. pantam būtu komersants un nodarbotos ar komercdarbību, izīrējot īpašumā esošos nekustamos īpašumus.

Turklāt beztermiņa īres līgums, uz kura pamata atbildētājas lieto dzīvojamo telpu /adrese A/, noslēgts 1979. gada 6. augustā, kad prasītājs nebija šī nekustamā īpašuma īpašnieks.

Pušu tiesiskās attiecības regulē likuma "Par dzīvojamo telpu īri" normas, kas neparedz īsāku noilguma termiņu. Līdz ar to lietā piemērojas vispārējie Civillikuma 1895. panta noteikumi, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

Šādos apstākļos prasītājam, ceļot prasību 2021. gada 7. decembrī par īres maksas parāda par laiku no 2018. gada augusta līdz 2020. gada 17. martam piedziņu, nav iestājies prasības celšanas noilgums.

[2.7] Līdz ar to atzīstams, ka par laika periodu no 2018. gada augusta līdz 2019. gada martam atbildētājām bija pienākums veikt īres maksas maksājumus.

Kā redzams no prasītāja aprēķina, ko atbildētājas pēc būtības nav apstrīdējušas, atbildētāju kā īrnieku parāds par dzīvojamās telpas īri par laika periodu no 2018. gada augusta līdz 2020. gada 17. martam ir 4182,96 *euro*, kas saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12. panta pirmo un otro daļu piedzenams no atbildētājām solidāri prasītāja labā.

[2.8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. pantu no atbildētājām prasītāja labā piedzenami izdevumi par valsts nodevas samaksu 401,96 *euro*, bet saskaņā ar 33. panta otro un trešo daļu un 39.panta pirmās daļas 5. punktu - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu - 8,57 *euro*. Attiecīgi no atbildētājām prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi 205,27 *euro* no katras.

Kā arī no atbildētājām valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,43 *euro*, ko nesedza prasītāja maksājums 8,57 *euro*, t.i., 1,22 *euro* no katras.

[3] Par Rīgas pilsētas tiesas 2022. gada 21. decembra spriedumu atbildētājas /pers. D/ un /pers. C/ iesniegušas apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā un norādot turpmāk minēto.

[3.1] Atbildētājām nav iespēju pārliecināties par to, vai prasītājs ir dzīvs un vai vēl joprojām spēkā ir 2019. gada 31. decembrī izdotā pilnvara, kā arī no pilnvaras neizriet Civilprocesa likumā noteiktais un Latvijas tiesu praksē pieņemtais "tiesas pilnvarojums', uz kura pamata /pers. B/ būtu tiesīgs celt prasību tiesā par iespējamo parādu, kas radies pirms pilnvaras izdošanas. Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 219. panta pirmās daļas 3. punktu tiesai jāatstāj prasība bez izskatīšanas.

Turklāt pilnvara izdota ar uzdevumu kārtot prasītāja lietas un pārstāvēt prasītāja intereses saistībā ar prasītājam piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas Latvijas teritorijā. Prasītāja pārstāvis cēlis prasību tiesā 2021. gada 7. decembrī, kad nekustamais īpašums vairs nav atradies prasītāja īpašumā.

[3.2] Atbildētājas nav saņēmušas nekāda veida paziņojumus no īrētā dzīvokļa īpašnieka un no lietas materiāliem nav secināms, ka atbildētājām sūtīti un tās saņēmušas atgādinājumus par laika periodu, kādu norāda prasītājs. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu noilguma pārtraukumu.

No prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem secināms, ka prasītājs nodarbojas ar komercdarbību – nekustamā īpašuma dzīvojamo telpu izīrēšanu, taču no izsniegtajiem rēķiniem nav saprotams, vai prasītājs reģistrējies kā nodokļu maksātājs.

[3.3] Atbildētājas uzņemtās saistības ir pildījušas, jo zvērinātas notāres I.Ziringas 2019. gada 21. maija atbilde liecina, ka zvērināta notāre pieņēmusi glabājumā īres maksājumu 1467,20 *euro* par laiku no 2018. gada augusta līdz 2019. gada martam. Atbildētājas izvēlējās šādu maksājuma formu, jo pastāvēja šaubas par to, vai maksājumu saņems īstais kreditors.

[4] Par atbildētāju apelācijas sūdzību prasītājs iesniedzis paskaidrojumus, norādot, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Nepamatots ir apgalvojums, ka, tā kā prasītājs /pers. A/ dzimis /datums/, nav iespējams pārliecināties par to, vai viņš bijis dzīvs prasības celšanas brīdī un šobrīd, jo fakts, ka prasītājam ir 99 gadi nenozīmē to, ka prasītājs ir miris.

[4.2] /pers. B/ izdotā ģenerālpilnvara Civillikuma 2291. panta izpratnē šobrīd ir spēkā, un no tās izriet pārstāvja tiesība kārtot prasītāja lietas un pārstāvēt tā intereses saistībā ar nekustamo īpašumu /adrese A/, tostarp, saņemt īres maksājumus. Papildus pārstāvis pilnvarots veikt jebkuru citu darbību, kas konkrēti nav minēta pilnvarojuma aktā, bet ir nepieciešama uzdevuma veikšanai, tādējādi pārstāvim nav nepieciešama speciāla pilnvara, lai pārstāvētu prasītāja intereses tiesā.

[4.3] Lai arī prasības celšanas brīdī prasītājs vairs nav bijis nekustamā īpašuma īpašnieks, prasība celta par laika periodu no 2018. gada augusta līdz 2020. gada martam, kad nekustamais īpašums atradies prasītāja īpašumā.

[4.4] Prasība celta 2021. gada 3. decembrī par parāda esību no 2018. gada augusta līdz 2020. gada 17. martam, tādējādi nav iestājies ne triju, ne desmit gadu noilguma termiņš.

Turklāt prasītājs nav komersants Komerclikuma izpratnē, tādēļ uz viņu nav attiecināms komercdarījumiem piemērojamais triju gadu noilguma termiņš, jo starp prasītāju un atbildētājām pastāv īres tiesiskās attiecības privāttiesiska darījuma formā.

[4.5] 2020. gada 21. maijā, 2020. gada 4. decembrī un 2021. gada 23. septembrī atbildētājas sniegušas atbildi uz prasītāja nosūtītajiem brīdinājumiem un paziņojumiem par īres maksas parādiem, līdz ar to secināms, ka atbildētājām par parāda samaksu atgādināts.

[4.6] Lai arī atbildētāja /pers. C/ nodevusi glabājumā zvērinātai notārei Irēnai Ziringai īres maksājumu 1467,20 *euro*, tas neapliecina, ka atbildētāja samaksājusi īres maksu pielīgtajā apmērā, un lietā nav pierādījumu tam, ka īres maksājums nodots prasītājam vai tā pilnvarotajai personai.

[4.7] Laikā no 2014. gada septembra līdz 2018. gada jūlijam atbildētājas regulāri maksājušas īres maksu 213,98 *euro* mēnesī, nav apstrīdējušas pienākumu to maksāt, bet savu pienākuma neizpildi pamatojušas ar šaubām par maksājumu saņēmēju, kas nav pamatotas, jo faktūrrēķinos iekļautas ziņas par saņēmēju, banku, bankas kontu un pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Iepazinusies ar apelācijas sūdzības argumentiem un novērtējusi to kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un prasība ir pilnībā apmierināma.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu un 430. panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[6.1] Lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā nosaka prasības pieteikums, pirmās instances tiesas spriedums un apelācijas sūdzība. Tas nozīmē, ka apelācijas instances tiesa nevar skatīt lietu atrauti no tā, ko konstatējusi un secinājusi pirmās instances tiesa (*sal. Senāta 2014. gada 28. marta spriedums lietā Nr. SKC-0007-14*).

Ievērojot minēto un Civilprocesa likuma 426. panta pirmās daļas noteikumus, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas instances tiesa, izskatot lietu pēc būtības sakarā ar iesniegto apelācijas sūdzību, izvērtē tikai tajā norādīto argumentu pamatotību.

[6.2] Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts pirmās instances tiesas konstatētais, ka: prasītājs līdz 2020. gada 18. martam bijis īpašnieks dzīvoklim /adrese A/, kuru uz 1979. gada 6. augusta dzīvojamo telpu īres līguma pamata lieto atbildētājas; starp izīrētāju un īrnieci notikusi vienošanās par īres maksas paaugstināšanu, un īres maksa par/adrese A/, īri noteikta 1,992 *euro* par m^2 jeb 213,98 *euro* mēnesī; par laiku no 2014. gada septembra līdz 2018. gada jūlijam īres maksa 213,98 *euro* mēnesī ir samaksāta.

Minētie fakti apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti, tādēļ Civillietu tiesas kolēģija atbilstoši Civilprocesa likuma 430. panta trešajai daļai tos no jauna

nepārbauda.

[7] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432. panta piektajai daļai: (..) ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas tiesas 2022. gada 21. decembra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. panta piektās daļas noteikumiem, pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, tajā norādītos motīvus neatkārto.

[8] Apelācijas sūdzības argumenti nevar būt par pamatu pirmās instances tiesai pretēja sprieduma taisīšanai turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[8.1] Civilprocesa likuma 219. panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ka tiesa atstāj prasību bez izskatīšanas, ja prasību prasītāja vārdā cēlusi persona, kura nav tam likumā noteiktajā kārtībā pilnvarota.

Kā redzams lietai pievienotajā pilnvarā, prasītājs /pers. A/ 2019. gada 31. decembrī kā pilnvarotājs nodevis /pers. B/ pilnvarojumu viņa vārdā kārtot visas lietas un pārstāvēt intereses saistībā ar prasītājam piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas Latvijas Republikas teritorijā, tostarp, iznomāt vai izīrēt to pēc saviem ieskatiem, pārjaunot un lauzt noslēgtos līgumus, saņemt nomas un īres maksājumus, apsaimniekot nekustamo īpašumu, sagatavot, iesniegt, pieprasīt, parakstīt, noslēgt un saņemt visās ar šī jautājuma risināšanu saistītajās iestādes visus nepieciešamos līgumus, lūgumus un citus dokumentus, viņa vietā parakstīties un sakarā ar augstāk minēto nokārtot visas formalitātes utt. (*lietas 1. sējuma 56. - 67. lapa*).

Civillietu tiesas kolēģijas vērtējumā minētais pietiekami plašais tiesību deleģējums /pers. B/ pēc tā jēgas kopsakarā ar pilnvarojumā ietverto norādi, ka "*jebkurai citai darbībai, kas nav konkrēti minēta šajā pilnvarojuma aktā, bet ir nepieciešama iepriekš minēto uzdevumu veikšanai, speciāla pilnvara nav nepieciešama, un pilnvarnieks ir tiesīgs veikt šādas darbības*", ir pietiekams, lai atzītu, ka /pers. B/ piešķirtais pilnvarojums aptver arī tiesības /pers. A/ dotā uzdevuma izpildei celt tiesā prasību par nesamaksātās īres maksas piedziņu.

Nav izšķirošas nozīmes apelātoru norādei, ka pilnvara izsniegta laikā, kad prasītājs vairs nav bijis dzīvokļa /adrese A/, īpašnieks, jo prasība celta par īres maksas parāda piedziņu par to laiku, kad minētais nekustamais īpašums piederēja prasītājam.

Šādos apstākļos tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai atzīst, ka prasītāja pārstāvis /pers. B/ ir Civilprocesa 85. panta pirmajā daļā, 86. panta pirmajā daļā un Civillikuma 2289. pantā noteiktajā kārtībā pilnvarots prasītāja vārdā celt prasību un pārstāvēt prasītāju tiesā saistībā ar prasītājam piederējušo nekustamo īpašumu – dzīvokli /adrese A/ tostarp, par nesamaksātās īres maksas piedziņu.

Līdz ar to par nepamatotu un noraidāmu atzīstams apelātoru lūgums atstāt prasību bez izskatīšanas, jo Civilprocesa likuma 219. panta pirmās daļas 3. punktā noteiktie apstākļi aplūkojamā gadījumā nav konstatējami.

[8.2] Par nepamatotu tiesas kolēģija atzīst apelātoru norādi, ka viņām nav iespēju pārliecināties, vai prasītājs ir dzīvs un vai izsniegtā pilnvara joprojām ir spēkā.

Minētais ir subjektīvs atbildētāju pieņēmums, kam nav objektīva pamata. Pierādījumi par pretējo lietā nav iesniegti, bet apstāklis, ka prasītājs ir dzimis /gads/, pats par sevi pilnvaras spēkā esību neietekmē.

Turklāt atbilstoši Civillikuma 2316. pantam pilnvarniekam ir jāizpilda uzdevums tik ilgi, kamēr pilnvarotāja mantinieki dod viņam rīkojumu pārtraukt jau uzsāktā uzdevuma izpildīšanu vai arī pārņem to paši. Līdz ar to atbildētāju norādes par prasītāja cienījamo vecumu un šaubas par pilnvarojuma spēkā esību neietekmē atbildētāju pienākumu samaksāt īres maksu, jo bezmaksas svešas lietas lietošanu normatīvie akti neparedz.

[8.3] Par nepamatotu atzīstams arī apelācijas sūdzības arguments, ka prasītāja prasībai iestājies noilgums.

Nav strīda, ka prasība celta par īres maksas piedziņu par laiku no 2018. gada augusta līdz 2019. gada 17. martam.

Prasība tiesā iesniegta 2021. gada 7. decembrī. Paziņojumi par nepieciešamību samaksāt īres maksas parādu atbildētājām sagatavoti 2020. gada 10. augustā un 2020. gada 4. novembrī, (*lietas 1. sējuma 41. – 45. lapa*), bet 2021. gada 24. augusta paziņojums par iekšzemes un pārrobežu sūtījuma saņemšanu (*lietas 1. sējuma 39., 40. lapa*) apstiprina, ka atbildētājas korespondences sūtījumu ir saņēmušas.

Turklāt atbildētājas 2020. gada 21. maijā, 2020. gada 4. decembrī (*lietas 1. sējuma 46. - 49., 55. lapa*) un saskaņā ar prasītāja norādīto arī 2021. gada 23. septembrī sniegušas rakstveida atbildes ar iebildumiem uz prasītāja paziņojumiem par īres maksas parādu, kas apstiprina, ka viņas, pretēji apgalvotajam, atgādinājumus par parādu ir saņēmušas. Atbildes sniegšanas faktu atbildētājas nav apstrīdējušas.

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija piekrīt prasītāja paskaidrojumos norādītajam, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējams nedz Civillikuma 1895. pantā noteiktais desmit gadu, nedz arī Komerclikuma 406. pantā paredzētais triju gadu noilgums, jo ar atgādinājumu par parādu tas ir pārtraukts.

[8.4] Strīda izšķiršanā nav juridiskas nozīmes atbildētāju apsvērumiem par to, vai prasītājs ir reģistrējies kā nodokļu maksātājs, jo prasītāja tiesiskās attiecības ar valsti un viņa pienākumi un atbildība nodokļu jomā nav šīs lietas izskatīšanas priekšmets. Turklāt minētais neietekmē atbildētāju pienākumu maksāt izīrētājam īres maksu par īrēto dzīvokli.

[8.5] Nav pamatots arī apelātoru apgalvojums, ka viņas ir pildījušas saistību maksāt īres maksu, jo zvērinātas notāres Irēnas Ziringas glabājumā nodevušas īres maksājumu 1467,20 *euro* par laiku no 2018. gada augusta līdz 2019. gada martam.

Pirmkārt, lietā nav pierādījumu tam, ka minētie naudas līdzekļi prasītājam vai viņa pārstāvim būtu izmaksāti. Turklāt nav pierādījumu arī tam, ka pusēm pastāvētu vienošanās par saistības izpildījumu attiecīgajā veidā.

Otrkārt, kā pamatoti atzinusi jau pirmās instances tiesa, atbildētāju šaubām, vai maksājumus saņems īstais kreditors – prasītājs, nav bijis pamata, jo lietas materiāliem pievienotajos rēķinos ir norādīts gan maksājuma saņēmējs, gan kredītiestāde un konts, kurā veicama samaksa, kā arī maksājuma periods, pamatojums un summa.

[8.6] Apkopojot iepriekš norādīto un ņemot vērā pirmās instances tiesas konstatētos faktus un to juridisko novērtējumu, kam tiesas kolēģija pilnībā pievienojusies, atzīstams, ka atbildētājas saskaņā ar Civillikuma 1838. panta pirmo daļu nav pierādījušas īres maksas samaksu par laiku no 2018. gada augusta līdz 2020. gada 17. martam samaksu 4182,96 *euro* apmērā. Līdz ar to prasītāja prasība atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 10. panta otrajai daļai, 12. pantam un Civillikuma 2141. pantam ir apmierināma, piedzenot iepriekš norādīto īres maksas parādu prasītāja labā solidāri no abām atbildētājām.

[9] Pirmās instances tiesa lietas faktiskos apstākļus ir novērtējusi juridiski pareizi un pamatoti taisījusi spriedumu par pilnīgu prasības apmierināšanu. Apelācijas sūdzības argumenti nav apstiprinājušies.

[10] Pilnīgi apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu prasītājam atlīdzināmi samaksātie tiesas izdevumi, t.i., valsts nodeva par prasību 401,96 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,57 *euro* (*lietas 1. sējuma 12., 15. lapa*), kopā 410,53 *euro*, t.i., 205,27 *euro* piedzenot no katras atbildētājas.

[11] Atbilstoši Civilprocesa likuma 42. pantam, 39. panta pirmās daļas 5. punktam un 40. panta jēgai un būtībai valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu.

Atbilstoši lietas uzziņai par izdevumiem, kas saistīti ar lietas izskatīšanu (*lietas 1 .sējuma 2. lapa*), šajā lietā tie kopā pirmās un apelācijas instances tiesā ir 11 *euro*.

Prasītājs iemaksājis izdevumus 8,57 *euro*, līdz ar to nesamaksātā izdevumu daļa, kas piedzenama valsts ienākumos no atbildētājām ar spriedumu ir 2,43 *euro* (11 – 8,57), t.i., 1,22 *euro* no katras.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, apmierinot prasību, prasītājam atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt solidāri no atbildētājām likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās, bet nesamaksātās summas, procentu pieaugumam apstājoties, kad nesamaksāto procentu summa sasniegusi visas ar spriedumu piedzītās summas lielumu.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājām nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1] un 432. pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt /pers. A/ *(/pers. A/)* prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Piedzīt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. A/ (*/pers. A/*) , dzimuša /datums/(personas kods /personas kods/), labā īres maksas parādu 4182,96 *euro*.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. A/ (*/pers. A/*), dzimuša /datums/(personas kods /personas kods/), labā tiesas izdevumus 205,27 *euro* no katras.

Noteikt, ka piedzītie naudas līdzekļi samaksājami /pers. A/ (*/pers. A/*) pārstāvja /pers. B/ (*/pers. B/*) kontā /konta numurs/, /Nosaukums/, Privatkonto /numurs/, klīringa Nr./numurs/, BIC kods /kods/.

Atzīt /pers. A/ (*/pers. A/*) tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, sešus procentus gadā no piedzītās, bet nesamaksātās summas, procentu pieaugumam apstājoties, kad nesamaksāto procentu summa sasniegusi visas ar spriedumu piedzītās summas lielumu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,22 *euro* no katras, nosakot, ka tie iemaksājami Valsts kasē, konta numurs LV51TREL2190458019000, kā saņēmēju norādot Tiesu administrāciju, reģistrācijas numurs 90001672316, un iemaksas mērķi: 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C30357122.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt, ka maksājuma dokuments par izdevumu, kas saistīti ar lietas izskatīšanu, samaksu valsts ienākumos sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā nekavējoties iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senātā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot par to drošības naudu Augstākās tiesas depozīta kontā Nr.LV83TREL8280010000000.

Tiesnese referente Agnese Veita

Tiesnesis Māris Vīgants

Tiesnese Iveta Stuberovska